

possum, potes, potui, posse: modi FINITI e INDEFINITI

Prof.ssa. *Silvia Mazzau*

INDICATIVO					
PRESENTE	IMPERFETTO	FUTURO	PERFETTO	PPF.	FUT. ANT.
possūm potēs potest possūmus potestis possunt	potēram potēras potērat poterāmus poterātis potērant	potēro potēris potērit poterīmus poterītis potērint	potui potuisti potuit potuīmus potuistis potuērunt	potuēram potuēras potuērat potuerāmus potuerātis potuērant	potuēro potuēris potuērit potuerīmus potuerītis potuērint
CONGIUNTIVO			IMPERATIVO		
PRESENTE	IMPERFETTO	PERFETTO	PPF	PRESENTE	FUTURO
possim possis possit possīmus possītis possint	possem posses posset possēmus possētis possent	potuērim potuēris potuērit potuerīmus potuerītis potuērint	potuissem potuisses potuisset potuissēmus potuissētis potuissent	(manca)	(manca)
INFINITO			PARTICIPIO		
PRESENTE	PERFETTO	FUTURO	PRESENTE	FUTURO	
possē	potuisse	(manca) si usa possē	potens, -entis (agg.)	(manca)	

NB. MANCANO anche il gerundio e il supino!